

mi) umów jednostkowych o realizację poszczególnych tematów, etapów bądź zakresów prac przez nie wykonywanych.

2. Umowy o realizację pełnego zakresu prac objętych problemem naukowo-badawczym (ust. 1 pkt 1 lit. b) lub jednostkowe (ust. 1 pkt 2 lit. b) zawierają dysponenci środków finansowych, tj. ministerstwa, zjednoczenia lub przedsiębiorstwa, które będą wdrażać wyniki prac objętych umową do praktyki gospodarczej na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

3. W razie powierzenia jednostce wiodącej finansowania całości prac objętych problemem (ust. 1 pkt 1), zawiera ona z każdą jednostką współpracującą umowy na odpowiednie zakresy prac wykonywane przez te jednostki.

4. Jednostkom wiodącym i współpracującym, będącym jednostkami budżetowymi, należy zapewnić środki na finansowanie wykonywanych i koordynowanych przez nie prac (ust. 1 pkt 2 lit. a).

§ 12. 1. Zadania jednostek wiodących, wyznaczonych w trybie § 3 ust. 1 pkt 2, mogą być przez Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk uzupełniane i dostosowywane do charakteru, specyfiki i organizacji badań podstawowych, teoretycznych i doświadczalnych w dziedzinie nauk matematyczno-przyrodniczych i społecznych.

2. W uzasadnionych wypadkach zadania jednostek wiodących, o których mowa w ust. 1, mogą być powierzone organom kolegialnemu, których funkcje oraz zasady powoływania i działania określa Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk.

§ 13. 1. Sprawy sporne dotyczące współdziałania jednostki wiodącej i współpracującej w realizacji problemu naukowo-badawczego (z wyjątkiem sporów w zakresie rozstrzygnięć majątkowych) rozstrzygają zainteresowani ministrowie.

2. W razie rozbieżności stanowisk między zainteresowanymi ministrami decyzje podejmuje Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki.

§ 14. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o ministrach, należy przez to rozumieć również kierowników urzędów centralnych i Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk.

§ 15. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 25 czerwca 1964 r. w sprawie jednostek wiodących w planowaniu i realizacji prac naukowo-badawczych (Monitor Polski Nr 44, poz. 211).

§ 16. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki: E. Szyr
Wiceprezes Rady Ministrów

213

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 lipca 1967 r.

w sprawie gospodarki finansowej generalnych dostawców podporządkowanych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Na podstawie §§ 55 i 59 uchwały nr 276 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń przemysłowych i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 316), §§ 51 i 55 uchwały nr 277 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie gospodarki finansowej zjednoczeń budownictwa i zgrupowanych w nich państwowych przedsiębiorstw objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski Nr 61, poz. 317), § 25 uchwały nr 30 Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1967 r. w sprawie gospodarki finansowej państwowych biur projektów (Monitor Polski Nr 15, poz. 72), § 1 ust. 3 pkt 2 i § 8 ust. 1 uchwały nr 367 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie organizacji dostaw kompletnych obiektów przeznaczonych na eksport oraz § 5 ust. 4 zarządzenia nr 12 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1965 r. w sprawie zasad, zakresu, obowiązków i trybu działania generalnych dostawców oraz zasad ich współpracy

z bezpośrednimi producentami maszyn i urządzeń inwestycyjnych — zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa lub inne jednostki organizacyjne działające według zasad rozrachunku gospodarczego, wykonujące zadania generalnego dostawcy, podporządkowane Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych prowadzą gospodarkę finansową według zasad ustalonych w obowiązujących je uchwałach w sprawie gospodarki finansowej z uwzględnieniem zmian wynikających z zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 grudnia 1966 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej generalnych dostawców podporządkowanych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego i Ministrowi Górnictwa i Energetyki (Monitor Polski Nr 74, poz. 346).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

214

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 lipca 1967 r.

w sprawie wyrównywania dochodów rad narodowych w związku z ulgami dla rolników w podatku gruntowym z tytułu inwestycji i kontraktacji zbóż.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie ustala uproszczony tryb wyrównywania radom narodowym zmniejszenia dochodów z tytułu udzielanych ulg w podatku gruntowym.

2. W trybie zarządzenia podlega wyrównaniu zmniejszenie dochodów powstałe:

- 1) z tytułu ulg inwestycyjnych w podatku gruntowym, przewidzianych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 1 marca 1965 r. w sprawie ulg podatkowych z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski z 1965 r. Nr 12, poz. 44 i z 1967 r. Nr 24, poz. 113), oraz w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ulg z tytułu nakładów inwestycyjno-remontowych dokonywanych w gospodarstwach rolnych, położonych na niektórych obszarach kraju (Monitor Polski Nr 46, poz. 230) — udzielonych w kwocie wyższej niż przyjęta przy opracowaniu budżetu,
- 2) w związku z przyznaniem premii w postaci ulg w podatku gruntowym dla gospodarstw rolnych kontraktujących zboże, przewidzianych w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 5 lipca 1967 r. w sprawie ulg w podatku gruntowym dla gospodarstw rolnych kontraktujących zboże (Monitor Polski Nr 41, poz. 197).

3. Wyrównanie dochodów, o którym mowa w ust. 1 i 2, stanowiące zwiększenie dotacji wyrównawczej dla budżetu właściwej rady narodowej, a wynikające z upoważnienia Rady Ministrów, będzie realizowane przez oddział Narodowego Banku Polskiego, właściwy dla budżetu powiatowej rady narodowej.

§ 2. 1. Podstawą wyrównania dochodów rad narodowych, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 1, jest rozliczenie sporządzone przez wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej, ustalające:

- 1) kwotę ulg przyjętą do kalkulacji dochodów budżetowych z podatku gruntowego,
- 2) kwotę faktycznie udzielonych ulg,
- 3) kwotę zmniejszenia dochodów podlegającą wyrównaniu,
- 4) podział kwoty podlegającej wyrównaniu między poszczególne budżety rad narodowych, dla których został ustalony udział w podatku gruntowym.

2. Podstawą wyrównania dochodów rad narodowych, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 2, jest rozliczenie sporządzone przez wydział finansowy prezydium powiatowej rady narodowej, ustalające:

- 1) kwoty faktycznie przyznanych premii w danym okresie,
- 2) podział kwoty podlegającej wyrównaniu między poszczególne budżety rad narodowych, dla których został ustalony udział w podatku gruntowym.

§ 3. Kwoty ulg przyjęte do kalkulacji dochodów budżetowych dla poszczególnych powiatów, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 1, powinny być potwierdzone przez wydział finansowy prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 4. 1. Rozliczenie z tytułu wyrównania dochodów (§ 1) należy przeprowadzić pierwszy raz za okres trzech kwartałów, a następnie w odstępach miesięcznych, z tym że rozliczenie za miesiąc grudzień powinno być dokonane w tzw. okresie przejściowym po zakończeniu roku budżetowego.

2. Rozliczenie z tytułu wyrównania dochodów, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 2, należy przeprowadzić po raz pierwszy za III kwartał 1968 r.

§ 5. Oddziały Narodowego Banku Polskiego dokonują wyrównania dochodów na rzecz rachunków podstawowych poszczególnych budżetów zgodnie z rozliczeniem wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej w ciężar rachunku wydatków budżetu centralnego wydziału finansowego prezydium powiatowej rady narodowej (dotacja wyrównawcza).

§ 6. 1. Środki otrzymane z tytułu wyrównania dochodów księguje się jako dotację wyrównawczą z budżetu centralnego.

2. W związku z otrzymaniem środków określonych w ust. 1 nie należy dokonywać żadnych zmian w planowanych w budżecie kwotach dochodów własnych i środków wyrównawczych.

§ 7. Wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych zorganizują właściwą kontrolę i nadzór nad prawidłowym przebiegiem rozliczeń wynikających z zarządzenia.

§ 8. Przepisy zarządzenia stosuje się również do budżetów rad narodowych miast stanowiących powiaty i dzielnic, w których występują ulgi w podatku gruntowym z tytułu inwestycji i kontraktacji zbóż.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

215

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 27 czerwca 1967 r.

w sprawie zaliczenia urzędów celnych do klas.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszy administracji celnej (Dz. U. Nr 35, poz. 210) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do klas wskazanych w tabeli stanowisk, kwalifikacji i uposażeń zasadniczych funkcjonariuszy urzędów cel-

nych, stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszy administracji celnej (Dz. U. Nr 35, poz. 210), zalicza się:

- 1) Urzędy Celne w Chałupkach, Cieszynie, Gdańsku, Gdyni, Gdyni-Poczta, Katowicach, Krakowie, Kuźnicy (woj. białostockie), Łodzi, Łysej Połanie, Małaszewiczach, Poznaniu, Rzepinie, Szczecinie-Port, Warszawie-Kolejowy,